

koentfer bestaa, og jeg har heller ikke hørt den ærede Ordfører for Mindretallet udtale sig tilstrækkelig klart derom. Han berørte ganske sikkert flygtig, at de Kanoner, der her skulde opstilles, vilde man dog med Liden se at faae beskyttede paa betryggende Maade, og at dette vilde medføre store Besøftninger. Han fremhævede, hvad jeg allerede ifjor udtalte, at det efter min Formening ikke var til nogen Nytte at træffe særlige Beskyttelsesforanstaltninger for saadant Skyts; men det syntes næsten, som om han ikke ret antog, at jeg havde udtalt min fulde Overbevisning. So større Fremskridt Artilleriet imidlertid gjør, desto mere vinder den Overbevisning hos mig i Fasthed, at al den Slags Beskyttelse, man tidligere har søgt at skaffe tilveie, er mere skadelig end gavnlig. Jeg sigter derved navnlig til f. Ex. at stille Kanoner bag en Pantserveg eller i et Pantserartaarn. Den bedste Beskyttelse, man kan faae, er ganske vist solide Jordbrystværn mod Skud forfra og solide Jordtraverfer mod Skud fra Siden. Naar Erfaringen først engang har belært os om det, vi nu kun kunne slutte os til, vil det vise sig, at de ubeskyttede Kanoner ville komme bedre fra det end de Kanoner, der have faaet det, man kalder Beskyttelse; thi al saadan Beskyttelse vil vise sig utilstrækkelig mod den enorme Virkning, Nuaidens Skyts har, og vil bevirke mange flere Ulykker, end om de havde staaet uden Beskyttelse. Man kan ganske sikkert vel ikke kalde det en Ombygning af det gamle Kalkbrænderibatteri, at man flytter Batteriet et Par hundrede Alen længere frem — (Ufbrydelse) 6 à 700 Alen mere øst paa — men Batteriets Bestemmelse, Batteriets Formaal bliver derved ikke forandret; tværtimod opnaar man en større Virkning fra den Plads, Batteriet nu faar, end fra den gamle. Naar der nu ses hen til, at man iftedetfor et slet Batteri som det nuværende for denne ringe Sum faar et særdeles godt Batteri og bedre beliggende end det gamle, kan jeg ikke fatte, at man kan stemme mod en saadan Flytning af Batteriet. De, der ville stemme derimod, maatte jo ogsaa stemme mod ethvert Forslag til en væsentlig Forbedring af Søbefæstningen, selv om vi kunde faae alle vore andre Forter lige saa meget forbedrede som dette for en lignende ringe Sum som den, der forlanges hertil. Det vilde dog i enhver Henseende være et aldeles uholdbart Standpunkt at stille sig paa. Vi have nu engang Kjøbenhavns Søbefæstning, og saa ikke at ville gjøre, hvad man kan, for at forbedre den, navnlig naar det ikke koster Penge, kan jeg ikke forstaa. Det andet ærede Mindretal har ligeledes steint mod Gjenbevillingen af de 5,500 Kr., men af ganske andre Grunde. Dette Mindretal er gjennemtrængt af Følelsen af Nødvendigheden af Kjøbenhavns Befæstning mod Søfiden, men han mener, at Fortet ikke faar en tilstrækkelig god Beliggenhed der, hvor det kommer til at ligge. Inden Spørgsmaalet derom afgjøres, maa man

jo vide, hvilken Rolle dette Fort skal spille i Søforsvaret. Jeg mener, det maa være den samme Rolle, som det gamle Fort har spillet, og om muligt maatte det nye Fort kunne gjøre endnu bedre Fyldest end det gamle. At det vil gjøre det, er der sikkert ingen Tvivl om; thi naar det skydes 700 Alen mere mod Øst og ca. 11—1200 Alen mere mod Nord end det gamle, kommer det ganske anderledes til at bestrytte Hovedindløbet til Kjøbenhavn og ligeledes Kongedybet og Hollænderdybet end det ældre Fort. Altsaa, i saa Henseende bliver Beliggenheden mangfoldige Gange bedre. Jeg vil nu paa ingen Maade benegte, at et Fort paa Stubbegrunden kunde spille en stor Rolle ved Kjøbenhavns Forsvar mod Søfiden, og jeg vilde ønske, at vi havde et Fort der. Men at ville renoncere paa dette nye Kalkbrænderifort for et Fort paa Stubbegrunden, som vi ikke have, kan jeg ikke gaa med til. Naar det ærede Medlem mener, at vi heller skulde anvende de Penge, vi nu have til Bygningen af det nye Kalkbrænderifort, til derfor at bygge et Stubbegrundfort, maa jeg bemærke, at man til det sidste maa have ibetmindste lige saa mange Millioner, som man behøver Hundrede-Tusinder til det første. Kan det ærede Medlem skaffe disse Millioner tilveie, skal jeg være ham meget taknemlig paa Søbefæstningens Vegne. Det ærede Medlem talte ligeledes om, at Fortets Beliggenhed ikke konvenerede ham, fordi man derved maatte paalægge Servituter, som vilde komme til at genere de Bygninger, der vilde blive opførte paa det Land, der indvandes ved Landdannelser. Jeg skal derfor oplyse, at tværtimod vil Flytningen af det gamle Kalkbrænderibatteri til den nye Plads give Anledning til, at Servituter, der før eksisterede, blive hævede til stor Fordel for alle Anlægene bagved, hvad enten det nu bliver Havneanlæg eller Dokker. Det ærede Medlem mente endvidere, at Marineministeriet burde være taget med paa Raad. Jeg veed ikke, om det skulde være med Hensyn til Fortets Beliggenhed eller med Hensyn til Havneanlægene. Hvad det sidste angaar, kan jeg naturligvis ikke give noget Svar, men hvad Fortets Beliggenhed angaar, kan selvsølgelig Marineministeriet ikke have Nogetsomhelst at indvende mod, at dette Fort opfylder sin Bestemmelse bedre end det gamle, saa meget mere som der paa et tidligere Stadium for nogle Aar tilbage har været ført Forhandlinger i en Kommission, bestaaende af Delegerede fra Marineministeriet, Havnevesenet, fra Magistraten og, saavidt jeg erindrer, ogsaa fra Borgerrepræsentationen om disse Landdannelser og om, hvorledes Fortet skulde komme til at ligge, og Principet er ikke blevet brudt ved Flytningen af Kalkbrænderifortet til den nordlige Mole af det Havneanlæg, som nu agtes udført. Der er altsaa aldeles ingen Grund til paany at føre Forhandlinger med Marineministeriet, saa meget mere som der maatte tages en Beslutning hurtigst muligt, fordi det